

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quòd abusus sit, dum humana praecepta diuinis praeferuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Magna ergo differentia habenda est inter opera aut virtutes, quae sunt potissimi cultus, ut fides, charitas, &c. ab his qui sunt ministri illorum, ut ceremonie, ritus, &c. Et inter opera quae Deus per se & ore suo mandauit, & inter ea quae patres in finem politicum ordinaverunt, non ut essent cultus qui mererentur iustificationem: accipit enim fides illam in Christum gratias, ante opus quodcumque.

3. Magna ignorantia, cæcitas & abusus creuit in Ecclesia, quod homines majori ferè ex parte nesciunt differentiam inter opera & præcepta Dei ac humanæ præcepta, quantum obligent hec vel illa: Et indecū diligenter custodiuntur humanae præcepta quam Dei, & grauius puniuntur transgressores horum, & maximè apud religiosos. Illos etiâ Christus increpat Matt. 23. dicens: Vé vobis scribæ & pharisæi & hypocritæ, qui decimatis mētham, anethum, & cymimum &c. & relinquitis quæ sunt maiora legis, scilicet fidem, misericordiam, iudiciū. Sic quando Deus cum suis præceptis rejicitur, & homo cum suo præcepto exaltatur. Et quando citius obediunt hominibus, qui plus timent temporalem correctionem, quam punitionem Dei æternam, qui tamen comminatur in tentiam & quartam generationem visitare parentū peccata, qui non seruauerint eius præcepta; Exod 20. Tales comminationes nullum præceptum humanum legitur habere. Deinde grauissime errat homines circa præcepta humana, quod putant hos ritus mere remissionem peccatorum & vitam æternam, quod solum Christo debetur: alioqui gratis venisset, Gal. 2. legitur Christus talē abusum & errorem rejicit Matt. 15. Frustrè me colunt, docētes doctrinas & mandata hominum, scilicet quasi illa iustificant & saluent: hoc esset furari Christo officium suum. Attamen si sunt ordinis causa & in finem politicum, ad laudē & testimoniu fidei, non sunt inutiles, sicut patet Daniel 12.

Et Hieremie 35. Et Ioannes Baptista commendatur de cibo, potu, & vestitu, quorum tamen nullum praecipit Deus, ipse tamen dixit demonstrabat Christum iustificatorem omnium, cum diceret. Ecce agnus Dei &c. Ioan. 1. Rom. 3. Insuper est diuerso hoc falsum est, quod in hoc seculo damnantur, penitus doctrinæ & præcepta humana, & tamen non magis & diligen-
tius obseruantur præcepta diuina & scriptura, immo plus contemnuntur, & cum damnatione humanarum doctrinarum simul & præcepta Dei atque verbum eraducatur: ut nunc neque humana præcepta, neque diuina obseruentur: nec humanæ doctrinæ, nec diuine literæ seruantur: & hoc est malum huius nostri seculi.

CAP. XXXXVI.

ARGUMENTA.

1. *Quare Deus dedit legem Decalogi & præcepta populo.*
2. *Quibus imputetur impletio legis.*
3. *In quem finem lex est abrogata.*

DEUS dedit legem populo, ut sciret quæ faceret, quæ uicem omittaret, ut Deo placearet, ne populus alium cultum vel alia opera excogitaret, quæ Deo non placebantur, sicut faciunt Gentes idololatriæ: quare certi iam sumus de Dei voluntate, quod hec præcepta seruantur, Deo placeantur, & is colitur & honoratur: & hec est sua voluntas, & ideo vocat populum suum proprium de cunctis gentibus & populis, qui hec sua seruat præcepta: promittit etiam varias benedictiones Exo. 19. seruantibus, & maledictiones negligētibus: ideo certò scimus, quod Deo placeant hec opera, quando ex Fide seruauerimus obedientiam præceptorum: etiam Leuit. 26. certò scimus, quid sit peccatum, & quādō peccemus & Deu. 28.

M 3 & ma-